

ХУЛОСАИ
шурои диссертационии 6D.КОА-067-и назди
Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ
барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ

Парвандаи аттестатсионии № _____
Қарори шурои диссертационӣ аз 28.05.2024, №20

Барои сазовор доистани Самиева Нисо Шарбатовна, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ.

Диссертасияи Самиева Нисо Шарбатовна дар мавзуи «Поэтикаи ашъори шоири мардумӣ Сайд Ҳолзода» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.00 – Адабиётшиносӣ (10.01.09 – Фолклоршиносӣ) дар ҷаласаи шурои диссертационии 6D.КОА-067-и назди Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон (734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 21; фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз **30-юми декабри соли 2022, таҳти №308/шд**) аз **28-уми феврали соли 2024,** суратмаҷлиси **№9** ба ҳимоя қабул гардидааст.

Довталаби дараҷаи илмӣ Самиева Нисо Шарбатовна 19-уми декабри соли 1977 дар Ҷумҳурии Тоҷикистон таваллуд шудааст. Соли 2001 факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро бо ихтисоси **муаллими забон ва адабиёт** ҳатм кардааст. Аз соли 2013 то ба ҳол дар Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ ба ҳайси асистенти кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ фаъолият дорад. Аз соли 2016 ба ҳайси унвонҷӯйӣ

кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ ба кори илмӣ машгул аст.

Диссертатсия дар кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин ичро шудааст.

Роҳбари илмӣ: доктори илмҳои филологӣ, дотсент, мудири кафедраи методикаи таълими забон ва адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ - Саъдӣ Қосимӣ.

Муқарризони расмӣ: **Давлатбеков Лоло** – доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи назария ва таърихи адабиёти Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода ва **Аминов Абдуфаттоҳ Ҳакимович** – номзади илмҳои филологӣ, директори Муассисаи давлатии “Пажуҳишгоҳи илмӣ-тадқиқотии фарҳанг ва иттилот”-и Вазорати фарҳанги ҶТ тақризи мусбат пешниҳод намудаанд.

Муассисаи пешбар: Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Ҳусрав» дар тақризи мусбати худ, ки аз ҷониби раиси ҷаласа - номзади илмҳои филологӣ, мудири кафедраи адабиёти тоҷик Аҳмадов С.Г., эксперт – доктори илмҳои филологӣ, профессор Икромов И., котиби илмии ҷаласа – номзади илмҳои филологӣ, саромӯзгари кафедраи адабиёти тоҷик Маҳмадалиева М. Р. имзо гардида, бо имзою муҳри ректори муассиса, доктори илмҳои иқтисодӣ, профессор Қурбонзода М. Р. тасдиқ шудааст, қайд намудааст, ки диссертатсияи номзадии Самиева Нисо Шарбатовна дар мавзуи «Поэтикаи ашъори шоири мардумӣ Саид Ҳолзода» ба талаботи бандҳои 31, 33, ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, мувоғиқ буда, муаллифи он ба дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.00 – Адабиётшиносӣ (10.01.09 – Фолклоршиносӣ) сазовор мебошад.

Муқарризон ва муассисай пешбар бо назардошти муқаррароти бандҳои 67-70 ва 74-75-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, интихоб ва таъин гардидаанд. Интихоби муқарризони расмӣ ва муассисай пешбар ба он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевоситай соҳаи филология буда, дар корҳои илмию таҳқиқотӣ фаъолона иштирок менамоянд ва дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф кардаанд, ки мазмуну муҳтавои онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур иртибот дорад.

Довталаби дараҷаи илмӣ доир ба мавзӯи диссертатсия 7 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин номгӯй 5 мақола дар мачаллаҳои тақризшавандай Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба чоп расидаанд. Маводи интишоргардида нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос намуда, саҳми шахсии муаллифро событ менамоянд.

- I. Таълифоти муаллиф дар мачаллаҳои илмии тақризшавандай Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон:**
- [1-М]. Самиева, Н.Ш. Авзори шеъри Саид Холзода ва хусусиятҳои он [Матн] / Н.Ш.Самиева // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ – Душанбе, 2020 – №3 (86). – Саҳ. 192-200.
- [2-М]. Самиева, Н.Ш. Шарҳи ҳол ва роҳи эҷодии шоири ҳалқӣ Саид Холзода [Матн] / Н.Ш.Самиева // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ. – Душанбе, 2020. – №4 (87). – Саҳ. 204-208.
- [3-М]. Самиева, Н.Ш. Мактуботи манзуми Саид Холзода ва вижагиҳои он [Матн] / Н.Ш.Самиева // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ. – Душанбе, 2021. – №4 (93). – Саҳ. 220-223.
- [4-М]. Самиева, Н.Ш. Нақши санъати талмех дар ашъори Саид Холзода [Матн] / Н.Ш.Самиева // Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ. – Душанбе, 2021. – №6 (95). – Саҳ. 171-174.

[5-М]. Саидов С., Самиева, Н.Ш. Забон ва сабки баёни Саид Холзода [Матн] / С. Саидов, Н.Ш.Самиева // Гузоришҳои Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон (Мачаллаи илмӣ). – Душанбе, 2022. – №2 (081). – Сах.184-200.

- II. Мақолаҳои муаллиф дар маҷмуаҳо ва нашрияҳои дигари илмӣ:**
- [6-М]. Самиева, Н.Ш. Қоғия ва радиф дар ашъори Саид Холзода [Матн] / Н.Ш.Самиева // Ҷустуҷӯҳои илмӣ (Маводи конференсияи илмию амалии ҷумҳурияйӣ бахшида ба гиромидошти Рӯзи Рӯдакӣ ва Мавлоно Ҷалолиддини Балхӣ). – Душанбе, 2023. -№2. - Сах.180-186
- [7-М]. Самиева, Н.Ш. Тасвири баҳору Наврӯз дар эҷодиёти Саид Холзода [Матн] / Н.Ш.Самиева // Маҷмуаи мақолаҳои конференсияи ҷумҳурияйӣ зери унвони «Пешвои миллат-Пешвои Наврӯз» бахшида ба ҷашни Наврӯзи байналмилалӣ. – Душанбе, 2024. –Сах. 308-312.

Ба автореферати диссертатсия аз муассиса ва муҳаққиқони зерин тақризҳо ба шурои диссертационӣ ворид шудаанд:

1. **Тақризи Нуров Н.Н.** – доктори илмҳои филология, профессор, директори Институти илмӣ-тадқиқотии илмҳои ҷомеашиносии МДТ “Донишгоҳи давлатии Ҳуҷанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров” мусбат буда, дар он қайд шудааст, ки автореферати диссертатсияи Самиева Нисо Шарбатовна ба талаботи Комиссияи олии аттестационӣ ҷавобӣ мебошад. Дар тақриз аз ҷумла таъқид шудааст, ки “Таҳқиқоти Н.Самиева дар шинохти аҳволу осори Саид Холзода ва поэтикаи ашъори ўиқдоми нахустин мебошад”, ки тавассути он эҷодиёти шоир дар сатҳи зарурӣ ба аҳли илму адаб муаррифӣ карда мешавад. Муқарриз қайд мекунад, ки дар баробари муваффақиятҳо дар матни автореферати Самиева Н. баъзе камбудиҳо низ дида мешавад:

1. Дар муқаддимаи диссертатсия аҳаммияти назарӣ ва амалии таҳқиқ ба таври умумӣ тавзех дода шудааст, ки онро бояд мушаххастар

намуд.

2. Фасли чоруми боби дуюми диссертатсия (Қофия ва радиф дар ашъори шоир) ба боби сеюм гузаронида шавад, беҳтар аст.

3. Дар матни автореферат, баъзан хатоҳои имлой ва техникий ба назар мерасанд, ки онҳоро ислоҳ кардан лозим аст.

Диссертатсияи Н.Самиева “Поэтикаи ашъори шоири мардумӣ Саид Холзода” таҳқиқоти комилу баанҷомрасида буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.00 – Адабиётшиносӣ (10.01.09 – Фолклоршиносӣ) мебошад.

2. Тақризи Додихудоев Р.М. - номзади илмҳои филологӣ, мудири кафедраи забони тоҷикӣ ва ҳуҷҷатнигории Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мусбат буда, дар он автореферат ва диссертатсияи Самиева Нисо Шарбатовна пажуҳиши тоза ва анҷомёфта маънидод гардида, дар баробари зикри дастовардҳои довталаби дараҷаи илмӣ чунин эродҳо пешниҳод шудаанд:

1. Дар муқаддимаи диссертатсия аҳаммияти назарӣ ва амалии таҳқиқ ба таври умумӣ тавзех дода шудааст, ки онҳоро бояд мушаххастар намуд.

2. Фасли чоруми боби дуюми диссертатсия (Қофия ва радиф дар ашъори шоир) ба боби сеюм гузаронида шавад, беҳтар аст.

3. Дар матни автореферат, баъзан хатоҳои имлой ва техникий ба назар мерасанд, ки онҳоро ислоҳ кардан лозим аст.

3. Тақризи Шамшоди Ҷ. – дотсенти кафедраи адабиёти тоҷикии Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ низ мусбат буда, танҳо як эрод дорад:

Сарфи назар аз арзиши баланди илмиву амалий дар автореферат баъзе норасоиҳо, ба монанди ҷо-ҷо ғалатҳои техникиву имлой ба назар мерасанд, ки ислоҳи онҳо сифати корро беҳтар мегардонад.

Шурои диссертационӣ қайд менамояд, ки аз тарафи довталаби дараҷаи илмӣ дар асоси иҷро кардани таҳқиқоти илмӣ:

- унвончӯ Самиева Нисо бори аввал дар илми филологияи точик ба таҳқиқи поэтикаи ашъори шоири мардумӣ Саид Холзода пардохта, рисолаи арзишмандро дар бахши фолклоршиносӣ **анҷом додааст**;

- таҳқиқи диссертационӣ дар асоси матни “Куллиёти ашъор”-и Саид Холзода (нашри соли 2013) ва нашрҳои муҳталифи ашъори шоир, ки дар солҳои гуногун ба чоп расидаанд, сурат гирифта, эҷодиёти ин шоири мардумӣ дар пояти назария ва равишҳои таҳқиқии муосир **коркард шудааст**;

- таркиби “Куллиёти ашъор”-и Саид Холзодаро аз 9 шеър (190 байт), 8 достон (4870 байт), 12 манзума (596 байт), номаҳо (109 байт), 23 суруд (331 байт), 5 маснавӣ (57 байт), 4 ғазал (30 байт), 64 рубой (256 байт), 1 фард (1 байт) фолклор муқаррар сохта, теъдоди дақиқи анвои шеърии мероси бозмондаи шоирро вобаста ба замон, муҳити эҷодӣ ва иртиботи он бо фолклор **таҳқиқ ва таъин кардааст**;

- мақоми жанри достон дар эҷодиёти шоир ва вежагиҳои адабию ҳунарии достонҳои ў, инчунин, ҷойгоҳи навъҳои қофия ва радиф, шеваҳои истифода ва ҳунари адабии шоир, корбасти саноен адабӣ ва нақши онҳо дар фароҳам омадани сабки адабии шоир **таҳқиқу баррасӣ ёфтаанд**.

Арзиши назариявии таҳқиқ дар самти омӯзиши аҳволу осори шоирони мардумии асри XX, аз ҷумла Саид Холзода, дар таъини вижагиҳои ҳунарӣ, омӯзиши фарогири ҷанбаҳои соҳтору муҳтаво, анвои адабӣ, сабку забони ашъори шоир, таъсирпазирии онҳо аз адабиёти хаттӣ ва гуфтории С. Холзода метавонад нақши муҳим дошта бошад.

Таҳлилҳои анҷомёфта, аз лиҳози фолклоршиносӣ, баррасиҳои муҳтассоти ғоявӣ ва муҳтавоии ашъори шоир ва натиҷаҳои бадастомада аз омӯзиши мавзуъ дар таъини масъалаҳои поэтикии ашъори С. Холзода, ки дар миёни ашъори бозмондаи мардумии точик, ки дар асри XX ҷойгоҳи вижа дорад, бармalo буда, дар муаррифӣ ва таҳқиқи ин бахши назми мардумӣ дар замони мо низ муҳим арзёбӣ мешавад. Натиҷаҳои дар заминаи баҳсҳои

чудогонаи рисола ба даст омада ва равишҳои таҳқиқии диссертантро дар таҳқиқоти ҳамгун низ метавон ба кор гирифт.

Арзиши амалии диссертатсия аз он иборат аст, ки маводи дар рисола ҷамъовардашуда ва натиҷаҳои таҳқиқро ҳангоми навиштани мақола, таълифи рисолаҳои илмӣ оид ба назми гуфтории тоҷик, аҳволу осори шоирони мардумӣ ва иртиботи адабиёти гуфторӣ бо адабиёти навишторӣ, инҷунин, таълиф ва мураттаб намудани китобҳои дарсию васоити таълимӣ дар донишгоҳу донишкадаҳо, мактабҳои миёна, омода кардани лексияҳо аз фанни фолклор, курс ва семинарҳои маҳсус дар мактабҳои олий метавон истифода кард.

Дар ҷараёни таҳлилу баррасии мавзӯъ аз афкори назарӣ ва таҷрибаи илмии донишмандону коршиносони ватаниӣ, аз ҷумла А. Н. Болдирев, Я. И. Налский, М. Турсунзода, А. Деҳотӣ, Л. Бузургзода, Ш. Ҳусейнзода, В. Асрорӣ, Р. Амонов, Б. Тилавов, А Суфиев, Б. Шермуҳаммадов, Р. Раҳмонӣ, С. Қосимӣ ва дигарон истифода шуда, дастовардҳои илмии онҳо ҳамчун заминаҳои назарии таҳқиқ ба кор рафтаанд.

Дар диссертасия бо назардошти ашъори шоири мардумӣ Саид Ҳолзода ва муқаррар кардани масъалаҳои поэтикии ашъори шоир ва вобаста ба масъалагузориҳои мушаххас аз равишҳои муқоисавӣ-таъриҳӣ, таҳлилий ва муқоисавӣ, дастовардҳои ҷадиди фолклоршиносии муосири тоҷик ва ҷаҳон истифода шудааст.

Аҳаммияти натиҷаҳои бадастовардаи довталаб барои дарёфти дараҷаи илмӣ дар амалия чунин тасдиқ мешавад, ки аз мабоҳиси чудогонаи рисола, натиҷаҳои бадастомада ва равишҳои таҳқиқии бакоргирифтаи муаллиф дар раванди ҷустуҷӯҳо ва пажуҳишҳо дар самти мушаххас кардани ашъори шоир ва хусусиятҳои ашъори шоирони мардумӣ дар сари XX метавон истифода бурд. Маводи диссертатсия ва хулосаҳои онро зимни навиштани мақолаҳо ва таълифу таҳқиқи илмӣ оид ба масъалаҳои камомӯҳтаи адабиёти гуфтории асри гузашта, ҳангоми баррасии масъалаҳои алоқаманд ба адабиёти гуфторӣ мавриди

истифода қарор додан мумкин аст.

Баррасии эътимоднокии натижаҳои таҳқиқ нишон доданд, ки дар таҳқиқи диссертационӣ аз концепсияҳои илмӣ ва назарии фолклоршиносони хориҷиу ватаний истифода шудаанд. Дар маҷмуъ, дараҷаи эътимоднокии натижаҳои таҳқиқ, коркарди натижаҳои таҳқиқ, ҳаҷми интишорот ва интихоби методҳои таҳқиқ бармеояд, ки он ба талаботи навиштани рисолаҳои илмӣ мутобиқат мекунад. Хулоса ва тавсияҳо дар асоси таҳлили илмии натижаҳои таҳқиқи назарӣ пешниҳод гардидаанд.

Саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмиро сатҳи дарки масъаалаҳои дар диссертатсия баррасишууда, натижаҳо ва хулосаҳои асосии кор, муқаррароти ба ҳимоя пешниҳодшууда ва мустақил ифода шудани мулоҳизаҳои шахсии ў нисбат ба мавзӯи таҳқиқ таъйид мекунанд.

Тарҳ, баррасӣ ва корарду таҳлили мавзуи диссертационӣ маҳсули ҷустуҷӯ ва фаъолияти илмии муаллиф мебошад. Саҳми фардии муаллиф дар гирдоварӣ ва таҳқиқи маводи зиёди илмию адабӣ доир ба зиндагӣ ва ашъори шоири мардумӣ Саид Ҳолзода ва дар ин замина бо далоили мұйтамад муайян намудани ҷойгоҳ ва мақоми ў дар адабиёти гуфтории мусосири тоҷик мушаххас мешавад.

Муаллиф дар таҳияи равиши илмии баррасии масъалаҳо, пешниҳоди усулҳо, таҳқиқи зиндагиномаи шоир дар робита бо муҳимтарин воқеаву ҳодисаҳои замон ва таъсири фолклор ба эҷодиёти ў, баррасии масоили марбут ба соҳторшиносӣ ва анвои шеърии ашъори шоир, пажуҳиши авзони ашъори шоир, шеваҳои истифода аз қофияву радиф, корбасти санъатҳои лафзию маънавии адабӣ ва муқаррар кардани сабки адабии ў, ба низом даровардан ва ҷамъбаст кардани натижаҳои бадастомада, пешниҳоди маълумот ва фароҳам соҳтани замина барои таҳқиқоти баъдӣ, интихоби мавод ва интишори натижаҳои таҳқиқи фаъолона иштирок кардааст.

Диссертатсияи Самиева Нисо Шарбатовна бо шиносномаи ихтисоси илмии 10.01.00 – Адабиётшиносӣ (10.01.09. – Фолклоршиносӣ) мувофиқат мекунад.

Дар ҷаласаи шурои диссертационии 6D.KOA-067-и назди Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон аз 28 майи соли 2024 дар бораи сазовор донистани Самиева Нисо Шарбатовна ба дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ қарор қабул карда шуд.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар шурои диссертационӣ аз 15 нафар аъзои шуро 12 нафар (фармоиши Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 декабря соли 2022, №308/шд), аз ҷумла, 4 нафар доктори илм аз рӯйи ихтисоси 10.01.00 - Адабиётшиносӣ (10.01.09 –Фолклоршиносӣ) иштирок доштанд.

Аз 15 нафар аъзои шурои диссертационии дар ҷаласа иштирокдошта овоз доданд: тарафдор 12 нафар, муқобил – нест, бетарраф – нест, бюллетенҳои беэътибор – нест.

Раиси шурои диссертационӣ,
доктори илмҳои филологӣ, профессор

Котиби илмии шурои диссертационӣ,
доктори илмҳои филологӣ, профессор

Шарифзода Ф.Х.

Юсуфов У. А.

28.05.2024